

NEWSLETTER

tammikuu 2010

Uusi vuosikymmen lähti liikkeelle. Tänä Uutena Vuotena eivät tienoon ihmiset innostuneet polttamaan rahaa taivaalla aivan samassa mittakaavassa kuin aiemmin, eli hevoset pääsivät onneksi vähän vähemmällä. Siitä huolimatta puolenyön aikaan piti pahinta sätkyliljää olla rauhoittelemassa ja pitämässä kiinni, jotta se ei olisi kiivennyt karsinasta pois.

Tammikuu on ollut todella talvista aikaa, joka alkoi jo ennen joulua. Samoin liikkeelle on saatu pakkasen kourissa nitisten myös tunnit. Heti ensimmäisellä viikolla piti parina päivänä jättää ratsastamiset väliin, ja koko tammikuu on mennyt enempi tai vähempi samoissa merkeissä. 20 asteen pakkasen ei hevosia vielä hetkauta, mutta ratsastaminen sormet ja varpaat sinisinä ei ole enää niin mukavaa. Tosin nyt on pakkasten aina vain jatkuessa kipukynnystä nostettu, ja välillä tunnin loppuessa on ollut reilusti yli -20. Toivotaan että pakkasista ei enää tänä talvena ole tämän enempää kiusaa.

Kuukauden ratsastaja: Iida

Iida on pitkänhuiskea tyttö, joka ratsastaa hyvällä ja joustavalla istunnalla. Iida pärjää kaikkien hevosten kanssa ja häntä ei pelota vähän vauhdikkaampikaan hevonen. Samalla tunnilla Iidan kanssa ratsastaa myös hänen isosiskonsa Aino.

Kuva: Iida ja Veera-tamma

Minkä ikäinen olet ja missä olet ratsastanut?

Olen 13-vuotias ja aloitin Sallan tallilla shetlanninponeilla. Sieltä siirryin Tinker -tallille ja Hopean tallillakin ratsastin puoli vuotta ennen tänne tuloa.

Miksi ratsastat?

Ratsastaminen on kivaa ja varsinkin hevoset on mukavia. Tylsää on vain jos ei saa jotain hevosta ollenkaan tekemään mitään.

Harrastatko jotain muuta?

Pianonsoittoa käyn opettelemassa Porvoossa.

Mikä ratsastuksessa on kivointa?

Maastoratsastus.

Mikä hevosista on suosikkisi?

Vili, sen jos saa kulkemaan hyvin niin se on todella hieno ratsastaa.

Hevosammatteja: hevoshieroja

Hevoset ovat suuria ja niillä on suuret lihakset. Ratsu- tai ravihevosina hevoset tarvitsevat lihaksiaan voidakseen tehdä työnsä. Valitettavasti jos ihminen ei osaa vastaavasti käyttää hevosta oikein, eli ratsastaa huonosti tai ei ymmärrä hevosen mekaniikkaa ja hoitoa, kipeytyvät hevoset helposti. Hyvä alku- ja loppuverryttely ovat ensiarvoisen tärkeitä sen lisäksi että ratsastaa oikein ja riittävän vaihtelevasti. Myös kilpahevoset ovat urheilijoita siinä kuin ihmisetkin ja niiden lihaksisto vaatii huoltoa.

Pernajassa asuva Lola Ottoson on valmistumassa lähiaikoina hevoshierojaksi. Hän opiskelee ELK-Weterin kurssilla joka kestää reilun vuoden. Työharjoitteluunsa kuuluvana Lola käy hieromassa myös meidänkin hevosiamme.

Lola kertoo taustastaan, että pikkutyttönä hän aloitti shetlanninponilla ratsatuksen ja vähitellen hevosten hoitamisesta tuli hänelle työ. Hän on ollut töissä mm. Boen ja Lahan kartanoissa ja tällä hetkellä hän on tallimestarina Talli-Perlassa joka on Sipoolainen issikka-vaellustalli.

Lola sanoo, että halu oppia auttamaan hevosia ja myös opastaa hevosten omistajia ymmärtämään hevosiaan sai hänet innostumaan opiskelemaan hevoshierontaa. Ja tietysti sitä kautta saada lisää hevosalan ammattitaitoa.

Pelkästään hevoshierojana voi olla Lolan mukaan vaikea elättää itsensä, mutta lisänä se on mukava ammatti.

Hierottavana ollut Daphne ainakin nautti Lolan käsissä ja tilasi lisää. Lola sanoi kuitenkin Daphnen olevan erittäin hyvässä kunnossa, eikä sillä ollut kipeytyneitä paikkoja. Niinpä sille riittää kerran kuussa tapahtuva ylläpitävä hieronta. Vaikka Daphne yritti turhaan esittää tiuhempaa palvelua ja rupsuttaa Lolaa takaisin vastapalvelukseksi.

Kevyttä työtä hevosen hieronta ei ole, vaan Lolakin heitti pian aloitettuaan takin pois. Joten työstä ei kannata haaveilla jos ei ole hieman ruista ranteessa, vaikkakin tekniikka se ratkaisee tässäkin lajissa, ja tietysti tarkka tieto miten tehdä.

Kaksin aina kaunihimpi

Kuinka kaksi uutta varsaa kotiutui talliimme, kun yksi piti tulla ja ensin ei sitäkään

Kylmät ilmat ja liukkaat kelit siirsivät tamma Pasadenan kuljetusta jouluntienoilta tammikuiseen viikonloppuun.

Hiki ei kastellut paitaa silloinkaan, kun lauantaina kuuden tunnin ajon jälkeen reilussa 20 asteen pakkasessa kaarsi Hanna Eschin maasturi trailerin kanssa pihaamme.

Trailerista astelivat kauniisti järjestyksessä paksujen toppaloimien suojaamana kaksi uutta nuoren hevosen alkua.

Vasta edellisenä iltana sovimme, että Hanna tuo saman tien tammen seuraksi niinikään 2-vuotiaan FWB-orivarsan nimeltään Notholmens Juventus. (FWB= finnish warm blood) Lapset ristivät sen kovan kädenväännön jälkeen Jasuksi, sen aiempi lempinimi Nils kun tuntui liian ruotsalaiselta. Jasu on syntynyt kesällä ja Pasadena maaliskuun 3 pvä, joten niillä on melkein puolivuotta ikäeroa. Jasun isä on nuori ori Johnson, joka taas on kuulun Jazzin poika. Johnsonin emänisä on taas Flemmingh. Eli parasta Hollantilaista suorituskykyä koko suku. Hollantilaiset hevosethan ovat tällä hetkellä kouluratsastusmaailmassa aikalailla johtavassa asemassa.

Kuva: Jasu on komea nuori FWB-ori (kuvaaja: Julle)

Jasu itse on ikäisekseen varsin suurikokoinen, noin 160 cm korkea joten siitä tulee melko reippaan kokoinen täyskasvuisena. Luonteeltaan se on todella kiltti ja seurallinen ja ihan varsa vielä suuresta ja komeasta ulkonäöstään huolimatta. Sillä on pitkät jalat ja kaula ja kaikkiaan varsin elegantin näköinen nuori herra. Jasu liikkuu näyttävästi käyttäen itseään hyvin.

Tamma Pasadena (i Swarovsky, ii Sandro Hit ja ei Davignon I) on siro kuin ballerina ja kaunis, mutta osoitti olevansa erittäin kipakka luonteeltaan, ja terhakkaasti takakavioita väläytellen ja myös käytellen se näytti muille hevosille että sen kanssa ei leikitä. Onneksi Millin kanssa se tulee toimeen ja sai siitä tarhakaverin itselleen.

Ihmisille se sen sijaan on erittäin kiltti ja yhteistyöhaluinen. Pikkutammalla on ollut sopeutumista, 6 kk vanhana se talutettiin hevosautoon emän perässä mutta emä vietiinkin takaisin ulos ja pitkä matka Saksasta Suomen Pohjanmaalle alkoi. On voinut pikkuvarsalta itku päästä parin vuorokauden automatkan aikana. Ja nyt sillä on taas uusi ympäristö jossa sen pitää hakea paikkansa.

Kuva: Pasadena ihmettelee miten elämä sitä heittelee, asenne on silti positiivinen (kuvaaja: Julle)

Tarhassa ensimmäisenä päivänään se ravaili höyhenen kevyesti ja joustavasti, vaikka matka ja uusi ympäristö selvästi vielä väsytti molempia varsoja.

Molemmista hevosista saamme hyvää jatkoa nuorille kouluhevosillemme. Niitä voidaan alkaa totuttaa satulaan ja vähän ratsuttaa noin vuoden päästä.

Nyt meillä on nuorissa hevosissa työmaata useammaksi vuodeksi, jotta kaikki saadaan koulutettua ja radoille. Tarkoituksena on, että 5-7 vuotiaina hevosillemme etsitään uusia ratsastajia, jotka luotsaavat niitä kohti vaativia luokkia, ja voimme keskittyä näiden nuorien ratsutukseen.

Nikke muutti Roni-ponin perään

Millin poika Nikke teki tilaa varsoille ja muutti Malenan talliin. Siellähän asuu meiltä muuttaneita hevosia jo useampi. Joten sillä on helppo kotiutua uuteen paikkaan, josta se tuntee entuudestaan jo monta hevosta; Roni, Wiksu ja Minni ovat siirtyneet meiltä heille.

Kuva:Nikke uudessa tarhassaan. Tarhakaverina sillä on pieni suomenhevon.

Nikkehän tulee neljävuotiaaksi tänä vuonna, ja sitä oli jo vähän ratsutettu. Se jäi sen verran matalaksi, että meiltä ei löytynyt sille sopivan kokoista ratsastajaa. Aikanaan isäksi valittiin täysveri-ori

juuri siitä syystä, että toivottiin varsan kasvavan isoksi poniksi, mutta Millin maanläheiset geenit voittivat meidän toiveemme.

Valmentajamme: Nina Pölönen

Kerran viikossa hevosautomme nokka suuntaa kohti Boen kartanon maneesia. Vuoroviikoin siellä käyvät hevosistamme Daphne, Betty ja Eppu. Silloin on aina tiedossa tarkkaa ja hikistä valmennusta. Ninnin parhaita apuja meille on ollut se, että hän osaa selvittää asiat niin että meikäläisenkin ymmärtää mitä hän tarkoittaa. Mikä mukavinta niitä oppeja ja tapoja sanoa asioita on voinut myös siirtää suoraan tänne kotiin omille oppilaillekin.

Valmennus on tiukkaa mutta kaikki tehdään sovussa ja hevosten ehdoilla, ja ehkä hän vähän huomio myös ratsastajatkin, jotka eivät ole enää varmaan hänen nuorimpia valmennettaviaan.

Nina Pölösen parhaita omia saavutuksia on mm. Beeders Prize voitto, 5- ja 6-vuotiaiden championaatti voittoja, Suomen mestaruus tuli kausilla 2006 ja 2007 San Soucisilla.

Kuva: Nina ja San Soucis (kuva: kouluratsastus.net)

Mitäs tänään harjoitellaan?

Aina välistä joku esittää ennen tuntia minulle kysymyksen, että mitä tänään harjoitellaan? Periaatteessa voisin aina vastata, että harjoitellaan tänään sitä mitä viime viikolla ja sitä edellisenä jne. eli tasapainoa, apujen käyttöä, aivan niitä samoja perusasioita joita on hierottu alkeiskurssista saakka. Mutta se saattaisi kuulostaa liian tylsältä.

Tunnin rakenne muotoutuu siitä, että alkukäynnin jälkeen pyritään harjoittelemaan verryttelyä. Tämä paitsi hevosten kannalta niin myös sitten jos joku joskus ostaa oman hevosen niin verryttely olisi iskostunut päähän. Eli se on sitä eteen-alas ratsastamista kevyessä ravissa, usein lisätilan saamiseksi pääty-ympyröitä avuksi käyttäen.

Sen jälkeen usein pienen paussin jälkeen aloitetaan varsinainen harjoittelu. Eli harjoitellaan niitä samoja perusasioita kuin aina ennenkin. Viikoittain on yleensä joku sama perusharjoitus tai teema, jota käytän viikon joka ryhmässä. Harjoitteet joko saan omista valmennuksistani, alan kirjallisuudesta tai sitten keksitään itse. Sama harjoite yleensä muuntuu viikon mittaan kun kehitellen sitä hevosille sopivammaksi ja muuntelen vaihtelun vuoksi. Myös loppuviikkoa myöten hevoset oppivat harjoituksen ja jo senkin takia sitä on muunneltava, että loppuviikon ratsastajat eivät pääse liian helpolla.

Harjoituksilla on tärkein merkitys siinä, että samojen asioiden opettelu jatkuvasti olisi hauskaa eikä vaikuttaisi toistolta. Ratsastus kun on pitkälti perusasioiden hiomista. Ja kerran kaksi viikossa ratsastamalla ei eteneminen tapahdu alun jälkeen kovinkaan nopeasti.

Päivän harjoitukseen vaikuttaa myös sää, miltä näyttää hevosten vireystila (ja ratsastajien), jonain päivänä hevoset vain ovat sellaisella tuulella, että koko ajan saa sydän hieman sykkäessä odottaa milloin joku niistä keksii ylimääräisiä kuvioita. Myös se onko hevosilla yksi vai kaksi tuntia, jotta

ensimmäinen tunti ei ole liian rankka ja tyhjennä hevosia jo ennen toista tuntia.

Tunnin lopuksi tehdään vielä loppuverryttely – ja kävely.

Ratsastajamme ovat melkein kaikki tasolla, jossa ihan perustasapaino on hallussa ja voidaan oikeasti harjoitella muutakin kuin kyydissä pysymistä. Tosin monella tai valtaosalla on vielä paljon tekemistä perusistunnan kanssa, mutta niin se on meikäläisen omankin istunnan kanssa.

Samoja perusasioita harjoittelevat myös päivästä toiseen ammatikseen ratsastavat. Jos joku oppilaamme joskus menisi vaikka katsomaan jonkun kuuluisan ulkomaaisen valmentajan pitämää kurssia, niin siellä kuuluu tutut ohjeet (tosin ehkä hienompaa kun ne tulevat ulkomaan kielellä): istu suorassa, älä vedä, käytä pohjetta, myötää jne.

Näin siis saatiin vuosi liikkeelle. Kesä ja sen kilpailut tuntuvat näin pakkasissa hytistessä oleva todella kaukana. Vaikka kilpailukalenteriakin on jo tullut tiirailtua sillä silmällä, ja kilpapaikkakuntien sijoittelu näyttää olevan niin että hevosautomme saa kyllä reippaasti liikuntaa tulevana kesänä. Kovin on vain kaikki maksut nousseet tälle vuodelle ja onpa Ratsastajainliitto keksinyt uusiakin maksuja kassansa tilkkeeksi. Harmillista näin kilpailijan kannalta, kun hevosen pidon lisäksi kilpaileminenkin on tehty niin kalliiksi. Mutta minkäs teet, kun pääkaupunkiseudulla ei ole innokkaita kilpailujärjestäjiä. Kuitenkin täällä on varmaan enemmistö kilpailevista hevosista..? Missä lieene vika.

Keväällä on sitten taas tarkoitus päättää kevätkausi talli-kilpailuihin, joissa halukkaat ratsastajistamme saavat näyttää mitä on vuoden mittaan opittu. Kuka muuten muistaa miten armoton helle osui viime kevään kisoihin, silloin kaikki tuskailivat puiden varjosta suojaa hakien. Nyt sellainen ajatus tuntuu ihanalta.

Joten on syytä tsempata lujasti tunneilla, harjoituskertoja ei kerran viikossa meneville liikoja ehdi ennen kevättä tulemaan, vain parikymmentä kertaa hevosen selässä eli vähemmän kuin meikäläiselle kertyy viikossa.

Riemukasta talvea, nautitaan siitä kun kerrankin sellainen on saatu

www.perriertalli.fi